

Hanyatt a tengervízben

*Szobámban fekvé hanyatt,
hol sötétség pezseg,
hallom: a falon bezúgva
jönnek a tengerek.*

*Nem északi partok vize,
jégtáblát csicsíjgató,
fagyott madarat nem játszik
kristályosan a hó.*

*Sáfrányszagokkal tódul
hullám hullámra fehéren,
padlóra lecsüngő kezem
cirókál vízfenéken.*

*Mert dél szele sodorja
elárasztván nyakig,
nem fülhat bele álmom,
régóta ott lakik.*

*Kinyílik mint az ernyő
fölöttem a mennyezet,
tündököltet szemembe
a nap kökőrcsinhegyet.*

*Kökőrcsinhegyről lányok
gurulva visonganak,
kedvükre gyöngyöt tátognak
gyönyörbe révült halak.*

*Pattog cirmoló homok,
csöpp csöcsüktől parázslík,
csengőkkel ráncigálnak
nyavalyatörös vágýig.*

*Felhőfalkában lilék
sírván siratnak engem,
hiába: megvásálya
valaki már a lelkem.*

*Persze, a testem is vele,
test-lélek nincsen külön,
bármilyen isten figyel:
hűségben csíphet fülön.*

*Víz tombol át a falon,
hullám fut hullámra fehéren,
akire én gondolok,
egy sóhajjal elértem.*

*Polinéziai szüzek,
vagy nem-szüzek, kár a visongás,
öregszik Orpheus,
nem fogja semmilyen rontás.*

*Fölöttem száll magasan,
sirályok, lilék fölött,
akiért valaha szívem
hűségbe költözött.*

*Gyöngyfoga koccanása
lágý xilofonzene,
jó volna, ha belőlem
valamit megsejtene.*

*Álmom vizében csapkod,
két combja fejemnél kering,
nyújtózik hatalmasan,
elúszik szoknya, el ing!*

*Erdeje háromszögére
körömmel karcolgatom
szerelmem morzejelét:
dúlt N. N. monogramom.*

*Ömlik a víz fehéren,
hullám hullámra fröccsen,
valaki nevem kiáltja,
de elforog velem földem.*